innan mánaðar. Skal til hans boðað á venjulegan hátt, og það tekið fram, að til fund- 65
arins sé boðað af því að eigi hafi verið nægilega margir á hinum fyrri. Séu á þeim 6. nóv.
fundi ⅔ greiddra atkvæða með breytingunni öðlast hún gildi, hvort sem margir eða fáir hafa sótt fundinn.

VII. KAFLI

Um félagsslit.

38. gr.

Nú þykir ráðlegt eða nauðsynlegt að slíta félaginu, og fer þá um tillögur þar að lútandi sem um lagabreytingar. — Fundur sá, sem samþykkir á lögmætan hátt að slíta félaginu, kveður og á um, hvernig ráðstafa skuli eignum þess og greiðslu skulda.

Þannig samþykkt á framhaldsstofnfundi Iðnaðarbanka Íslands h.f., hinn 26. október 1952.

Í BANKARÁÐI IÐNAÐARBANKA ÍSLANDS H.F.

Páll S. Pálsson. *Helgi Bergs.* *Kr. Jóh. Kristjánsson.*
Einar Gíslason. *Guðm. H. Guðmundsson.*

Framanrituð samþykkt staðfestist sem samþykkt fyrir Iðnaðarbanka Íslands h.f.

Samgöngumálaráðuneytið, 6. nóvember 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ 66
6. nóv.

fyrir Iðnaðarbanka Íslands h.f.

I. KAFLI

Stofnun bankans og stjórnarfyrirkomulag.

1. gr.

Iðnaðarbanki Íslands h.f. er stofnaður með lögum nr. 113 frá 1951. Bankinn er hlutafélag og er hlutafjárupphæðin ákveðin allt að 6½ milljón króna.

2. gr.

Yfirstjórn bankans er skipuð fimm mönnum og öðrum fimm til vara og nefnist bankaráð. Bankaráðið er kosið á aðalfundi bankans. Bankaráðið skipar framkvæmdastjóra bankans, sem nefnist bankastjóri.

II. KAFLI

Störf bankans.

A. Um ávöxtun fjár.

3. gr.

Bankinn tekur fé til ávöxtunar í hlaupareikning og í innlánsbók.

4. gr.

Sá, er hefja vill hlaupareikningsviðskipti við bankann, skal um það semja við bankastjóra hans.

66
6. nóv.

5. gr.

Viðskiptamaður fær lausa kvittun fyrir innborgun á hlaupareikning, tvíritaða, ef krafizt er.

6. gr.

Viðskiptamaður, er fé vill taka út úr hlaupareikningi, skal að jafnaði gefa út tékkávísun á bankann, á eyðublöð, er bankinn sjálfur hefur til sölu. Gerð eyðublaða ákveður bankaráðið. Tékkinn skal undirskrifaður af viðskiptamanni sjálfum, af prókúrista hans eða öðrum, er hann hefur gefið lögfullt umboð til að ávísa á reikninginn, enda skal þá umboðið jafnframt afhent bankanum, ef það er eigi opinberlega tilkynnt. — Bankanum er og skylt að greiða út fé úr hlaupareikningi eftir skriflegum fyrirmælum viðskiptamanns, eða eftir símskeyti frá honum, enda sé þá undirskrift hans undir símskeytið staðfest, eða á annan hátt þannig frá gengið, að útborgun sé áhættulaus fyrir bankann.

7. gr.

Enginn má gefa út ávísun á meira fé en hann á inni í hlaupareikningi, nema sérstaklega sé svo um samið við bankastjóra bankans.

8. gr.

Um leið og hlaupareikningsviðskipti eru stofnuð, skal viðskiptamaður afhenda bankanum sýnishorn af undirskrift sinni. Komi það fyrir, að fölsk ávísun sé greidd af bankanum og sú ávísun er útgefin á eyðublað úr tékkhefti, sem viðskiptamaður hefur sjálfur fengið, ber sá skaðann, sem féð á, nema augljósu gáleysi bankans sé um að kenna.

9. gr.

Í tékkávísun, sem gefin er út á innstæðu í hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind með tölustöfum og bókstöfum. Sé þess ekki gætt, þá er bankinn eigi skyldur að útborga ávísunarupphæðina. Sé fjárhæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en bókstöfum, þá gildir minni upphæðin.

10. gr.

Bankastjórinn ákveður hvort taka skuli við ákveðnu fé í hlaupareikning og hvort greiða skuli vexti af því fé, sem tekið er við.

11. gr.

Heimilt er hverjum að sjá hlaupareikning sinn í bókum bankans, og einnig umboðsmanni hans, en varast verður, að hann sjái reikning annarra manna.

12. gr.

Bankinn tekur á móti innstæðufé til ávöxtunar með sparisjóðskjörum, þó ekki minna en 5 kr. í hvert sinn. Þó er bankinn eigi skyldur til að taka á móti mjög stórum upphæðum til ávöxtunar, ef bankastjórinn telur það óhagstætt fyrir bankann.

13. gr.

Þegar innstæðan nemur 5 kr. eða meira, reiknast vextir af heilum krónum frá og með næsta degi eftir að féð er lagt inn, þó eigi á minni hlutum en heilum aurum. — Vextir reiknast 1. júlí og 31. desember ár hvert og leggjast þá þegar við höfuðstólinn. Af upphæðum, er nema 10000 krónum eða þar yfir, er bankinn eigi skyldur að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur en tvo mánuði í bankanum.

14. gr. 66

Af fé, sem bankinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, er menn óska, án uppsagnarfrests, þegar bankastjórinn sér sér það fært, en heimta má, að upphæðum frá 10000—30000 kr. sé með viku fyrirvara sagt upp, og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fyrirvara. — Án tveggja mánaða uppsagnarfrests er bankinn eigi skyldur að borga meira en 50000 kr. á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók. 6. nóv.

15. gr.

Þeim, er í fyrsta sinn leggur inn fé með sparisjóðskjörum, er fengin viðskiptabók, er hann greiðir kostnaðarverð fyrir. Bankastjórinn ákveður hvort sú borgun er tekin fyrir fram eða þegar bókin er útskrifuð og ónýtt. — Í hvert skipti, sem fé er lagt inn eða tekið út úr sparisjóði, skal það um leið vera ritað í viðskiptabókina. Þó má í sérstökum tilfellum taka við fé án þess að bókin sé sýnd, gegn kvittun bókara og féhirðis. — Heimilt er að stofna sérstaka deild við sparisjóðinn, þar sem taka má við innlögum og ávísa á innstæðuna, án þess viðskiptabókin sé sýnd. Skulu slík innlög og útborganir færast í viðskiptabókina, þegar hún er næst sýnd í bankanum. Viðskiptabækur við þá deild skulu greinilega bera með sér, að gefa megi út ávísanir á innstæðuna. — Fyrir innlögum og útborgunum kvittar bókari og féhirðir í viðskiptabókina, og er það full sönnun fyrir greiðslunni. — Það er eigi á ábyrgð bankans, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til þess að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um eða eitthvað af því. Um falskar ávísanir á sparisjóðsinnstæður gilda ákvæði 8. greinar. — Vexti skal innfæra í viðskiptabækur 1. júlí og 31. des. ár hvert. Bankastjórinn og þeir starfsmenn bankans, sem bankaráðið gefur umboð til þess, skulu löggilda innlánsbækur.

16. gr.

Glatist innlánsbók, ber eiganda að snúa sér til bankastjórans, er annast um, að handhafa hennar verði stefnt samkvæmt 50. gr. laga um Landsbanka Íslands nr. 10 15. apríl 1928, sbr. 10. gr. laga nr. 113 1951.

17. gr.

Bankastjóra er heimilt að segja lausu fé, sem er á vöxtum í bankanum með sparisjóðsvöxtum, með þriggja mánaða fyrirvara. Skal annað hvort rita uppsögnina í innlánsbókina eða gefa út auglýsingu um hana, er sé birt í því blaði Reykjavíkur, er stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í, og að minnsta kosti í tveim öðrum blöðum. — Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem uppsagt er.

18. gr.

Ef eigandi að innstæðufé hvorki leggur inn né tekur út í 15 ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er skal birt með missiris fyrirvara á þann hátt, sem segir í 16. gr., skorað á eiganda að hirða féð. Gefi hann sig ekki fram áður en fresturinn er liðinn, er innlánsbók hans ógild, en féð ásamt vöxtunum rennur í bankann; þó má bankastjóri greiða féð, að meira eða minna leyti, ef réttur eigandi gefur sig fram innan 5 ára og bankaráðið leyfir.

19. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um eignir annarra, nema skylt sé að lögum.

20. gr.

Sá, sem tekið hefur allt út úr innlánsbók sinni, skal skila henni í bankann, sé bók útskrifuð, fær hann aðra bók ókeypis, ef hann vill halda viðskiptunum áfram.

66 6. nóv.

B. Um útlán.

21. gr.

Útlánastarfsemi bankans skal hagað svo, að sem bezt samrýmist aðalhlutverki hans að styðja verksmiðjuiðnað og handiðnað í landinu.

22. gr.

Bankanum er heimilt að kaupa og selja víxla, tékka, ávísanir og verðbréf, er greiðast eiga hérlendis.

23. gr.

Bankinn veitir, umfram það sem ræðir um í 22. gr., lán í því formi og gegn þeim tryggingum, er nú skal greina:

a. Reikningslán;
b. sjálfskuldarábyrgðarlán;
c. lán gegn fasteignaveði;
d. lán gegn handveði;
e. lán gegn ábyrgð ríkisins, sýslu- eða bæjarfélaga;
f. lán gegn veði í vélum og vörubirgðum.

24. gr.

Um reikningslán skal gerður sérstakur lánssamningur og undirritaður af bankastjóra, einhverjum þeim öðrum starfsmanni bankans, er bankaráðið veitir umboð til þess, og lántakanda. Skal í honum greint hámark lánsins, uppsagnarfrestur af hálfu beggja aðilja, trygging fyrir láninu og hverja vexti skuli greiða bæði af skuld og innstæðu. Reikningslán skulu að jafnaði einungis veitt gegn fasteignaveði eða handveði í vel tryggðum verðbréfum, en heimilt er þó að taka aðrar tryggingar, ef sérstök ástæða þykir til. — Um innborganir og útborganir gilda sömu reglur og um hlaupareikninga.

25. gr.

Sjálfskuldarábyrgðarlán má eigi veita nema til eins árs í senn, en heimilt er að framlengja þau, ef bankastjórinn telur það áhættulaust fyrir bankann. Samanlagður lánstími má þó aldrei vera lengri en 10 ár.

26. gr.

Lán samkvæmt c-lið 23. gr. má veita gegn sérhverjum veðrétti í fasteign, er bankastjóri telur fullnægjandi tryggingu fyrir láninu. Þegar meta skal veðhæfi fasteigna skal fasteignamat þeirra að jafnaði lagt til grundvallar. — Ef líkur eru til að verðbreytingar hafi orðið á fasteign frá því síðasta fasteignamat fór fram má láta nýtt mat fram fara. Skal það framkvæmt annað hvort af dómkvöddum mönnum eða af mönnum, sem bankastjóri tilnefnir. Að öðru leyti skal lánbeiðandi útvega sérhver þau skilríki, sem bankastjóri krefst og málið varða. — Lán gegn fasteignaveði skulu að jafnaði eigi veitt til lengri tíma en 20 ára.

27. gr.

Bankinn lánar fé gegn handveði, svo sem arðberandi, vel tryggðum verðbréfum, og öðrum þeim munum, sem bankastjórinn tekur gilda og sér bankanum fært að geyma. — Enn fremur má veita lán gegn tryggingu í vátryggðum verzlunarvörum, sem bankanum eða trúnaðarmönnum hans eru afhentar sem handveðstrygging, eða vörum samkvæmt farmskírteini eða geymsluskírteini, sem bankanum er afhent og framselt.

28. gr.

Bankinn má veita lán gegn veði í eignum og tekjum bæjar- og sýslu- og sveitarfélaga, og gegn ábyrgð þeirra sem slíkra, þegar eftirfylgjandi skilyrði eru fyrir hendi:

a. Leyfi hlutaðeigandi stjórnarvalda (sýslunefndar og stjórnarráðs) til lántökunnar.
b. Fjárhagsreikningur sýslunnar, sveitar- eða bæjarfélagsins næsta ár á undan lánbeiðninni.
c. Vottorð hlutaðeigandi yfirvalda um það, að þeir menn, sem annast um lántökuna eða veita umboð til að taka lánið, séu réttir hlutaðeigendur.
d. Útskrift úr fundarbók lánbeiðanda, sem sýni, að löglega hafi verið samþykkt að taka lánið, og sé útskriftin staðfest af hlutaðeigandi yfirvaldi.
e. Ábyrgðaryfirlýsing hreppsnefndar, sýslunefndar eða bæjarstjórnar.

29. gr.

Bankinn veitir lán:

a. Gegn veði í vélum og verkfærum, allt að helmingi matsverðs þeirra eða kostnaðarverðs, ef þær eru nýjar, og miðast við mat véla- og verksmiðjueftirlits ríkisins.
b. Gegn veði í vörubirgðum allt að helmingi kostnaðarverðs eða söluverðs. Heimilt er stjórn bankans að láta óvilhalla kunnáttumenn meta vörurnar til verðs.

Skylt er bankastjóra að fylgjast vel með því, að veðið rýrni ekki að verðmæti, nema jafnframt sé greitt hlutfallslega inn á lánið. — Lán samkvæmt b-lið þessarar greinar má eigi veita nema til eins árs í senn, en heimilt er að framlengja þau, ef bankastjórnin telur það áhættulaust fyrir bankann.

C. Ábyrgðir.

30. gr.

Bankinn getur tekizt á hendur ábyrgðir hérlendis, gegn tryggingum, jafngóðum og um lán væri að ræða.

D. Innheimtur.

31. gr.

Bankinn má annast alls konar innheimtur innanlands.

III. KAFLI

Reikningar og endurskoðun.

32. gr.

Ársreikningur bankans, sem miðast við almanaksárið, skal saminn í síðasta lagi þremur mánuðum eftir árslok og birtur í Stjórnartíðindunum að afloknum aðalfundi. Skal reikningurinn svo mikið sundurliðaður sem bankaráðið leggur fyrir, þannig, að hann sýni glögga mynd af hag bankans.

33. gr.

Aðalfundur hluthafa kýs (með hlutfallskosningu) tvo bókhaldsfróða endurskoðendur og skulu þeir rannsaka reikning bankans og bera saman við bækurnar og við sjóð bankans og eignir. Sjálfar bækurnar og færslu á þeim skulu þeir einnig rannsaka, svo að þeir séu þess fullvissir, að bókhaldið sýni rétta mynd af því, sem fram hefur farið. — Ef þeir verða þess varir, að vanræksla eigi sér stað í einhverju eða að nauðsynlegar endurbætur þurfi að gera, þá eiga þeir að benda bankaráðinu á það og gera uppástungur um endurbæturnar.

66 6. nóv.

34. gr.

Allar leiðréttingar eða breytingar í bókum bankans skulu þannig gerðar að glöggt sjáist, hvað þar hefur staðið upphaflega.

35. gr.

Endurskoðendur skulu framkvæma starf sitt samkvæmt erindisbréfi, sem bankaráðið setur þeim.

IV. KAFLI

Um stjórn bankans.

36. gr.

Bankaráðið hefur yfirumsjón með eignum bankans og allri starfsemi hans. Það setur bankastjóranum erindisbréf. Ásamt með bankastjóranum ákveður það forvexti, útlánsvexti og innlánsvexti bankans og sér um að vaxtabreytingar allar séu hæfilega auglýstar fyrir almenningi. Það ákveður og, hvenær bankinn skuli opinn fyrir almenning.

37. gr.

Bankaráðið heldur fundi eigi sjaldnar en tvisvar í mánuði hverjum. Auk þess skal formanni þess skylt að koma í bankann eigi sjaldnar en vikulega og kynna sér ýtarlega starfsemi hans. Skal hann sérstaklega líta eftir útlánastarfsemi bankastjórans og gerir hann bankaráðinu aðvart, ef hann telur hana á einhvern hátt athugaverða. Formanni ber og að fylgjast með erlendum skuldaskiptum bankans og yfirleitt allri starfsemi hans í höfuðdráttum. Hver einstakur fulltrúi í bankaráðinu hefur aðgang að bókum og skjölum bankans til eftirlits, enda hvílir á honum fullkomin þagnarskylda.

38. gr.

Bankastjórinn og með honum einhver sá starfsmaður bankans, sem bankaráðið veitir umboð til þess, skulu undirskrifa, svo að skuldbindi bankann, ef gefa skal út eða framselja víxla, önnur verðbréf eða skriflegar skuldbindingar. Jafnan þarf þó samþykki bankaráðsins til að taka erlend lán. — Bankastjórinn annast hinn daglega rekstur bankans, ræður starfsfólk bankans og skiptir með því verkum, með þeim takmörkunum, sem settar eru í samþykktum bankans, og lítur eftir að starfsfólkið ræki störf sín, en bankaráðið setur reglur um laun starfsmanna. Öllum starfsmönnum bankans er óheimilt að skýra óviðkomandi mönnum frá viðskiptum manna við bankann.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

39. gr.

Kvittanir frá bankanum eru því aðeins fullgildar, að féhirðir hafi ritað undir þær, og þeim fylgi áritun bókara um, að þær séu athugaðar. Í forföllum þeirra er þó jafngild kvittun þess eða þeirra, er þeir fela starf sitt í samráði við bankastjórann.

40. gr.

Féhirðir bankans skal setja tryggingu fyrir fé því, er honum er trúað fyrir, sem bankastjóri og bankaráð tekur gilda. — Féhirðir ber ábyrgð á þeim, sem í forföllum hans eða af öðrum ástæðum annast störfin, ef eigi er séð fyrir að varamennirnir eða aðstoðarmennirnir setji tryggingu, meðan þeir gegna störfum féhirðis.

41. gr. 66

Starfsmenn bankans eru skyldugir til að vinna fram yfir venjulegan starfstíma 6. nóv.
bankans, þegar þess er þörf.

42. gr.

Starfsmennirnir mega ekki án leyfir bankastjóra taka að sér annað launað starf eða reka atvinnu.

43. gr.

Embættismönnum og starfsmönnum bankans er bannað að gerast umboðsmenn annarra gagnvart bankanum.

44. gr.

Þeir, sem vilja fá lán úr bankanum, skulu beiðast þess skriflega, og geta þeir fengið prentuð eyðublöð undir slíkar beiðnir í bankanum. Skriflegs svars við slíkri beiðni verður ekki krafizt, og getur enginn, sem synjað er um lán, heimtað, að honum sé gerð grein fyrir, hverjar ástæður séu til synjunarinnar.

45. gr.

Sérhver skuldunautur bankans má greiða lán það, er hann hefur fengið, allt eða nokkurn hluta þess áður en gjalddagi sá, sem ákveðinn er í skuldabréfinu, er kominn, og fær hann þá endurgoldinn tiltölulegan hluta þeirra vaxta er hann hefur fyrir fram greitt af upphæð þeirri, sem hann greiðir fyrir réttan gjalddaga, en eigi hærri vexti en bankinn á þeim tíma gefur fyrir sparisjóðsinnlög, þó getur bankastjórinn breytt til um vaxtagreiðsluna, ef ástæða þykir til. Vaxtaupphæðin skal nema meiru en 3 kr. til þess að endurgreiðsla á vöxtum geti komið til greina.

Þannig samþykkt á framhaldsstofnfundi Iðnaðarbanka Íslands h.f., hinn 26. október 1952.

Í BANKARÁÐI IÐNAÐARBANKA ÍSLANDS H.F.

Páll S. Pálsson. *Helgi Bergs.* *Kr. Jóh. Kristjánsson.*
Einar Gíslason. *Guðm. H. Guðmundsson.*

Framanrituð reglugerð staðfestist sem reglugerð fyrir Iðnaðarbanka Íslands h.f.

Samgöngumálaráðuneytið, 6. nóvember 1952.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.

LÖG 67

11. nóv.

um manntal 16. okt. 1952.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Haustið 1952 skal fara fram manntal um allt land, miðað við 16. október, og kemur það í stað hins venjulega ársmanntals, sem framkvæmt er ýmist af sóknarprestum eða bæjarstjórnum.

Við manntal þetta skal fyrir hvert hús gerð manntalsskýrsla, þar sem telja ber: a) Alla, sem eiga heimili í húsinu, eins þótt þeir séu fjarverandi á manntalsdegi. b) Alla, sem dvelja í húsinu, en eiga lögheimili annars staðar. Þó skal ekki telja gestkomandi menn og ekki heldur þá, sem dvelja eingöngu til lækninga. Megi